

COCUK GİBİ DÜŞÜNEBİLMEK...

O gün hava çok kötüydü.. durmadan gök gürlüyor, bardaktan boşanır gibi yağmur yağıyordu.... küçük kız yine de her sabahki gibi annesinin sesiyle uyanmış, kahvaltısını etmiş ve her gün yürüyerek gittiği okuluna doğru yola koyulmuştu... ancak gökyüzünde şimşekler birbiri ardına ve o kadar gürültüyle çakıyordu ki, küçük kızın annesi "yavrum bu havada yolda yürürken korkmasın?" diye telaşlandı.. arabasına atladığı gibi yolda kızını aramaya başladı.... derken bir baktı, küçük kız az ilerdeydi.. minik minik adımlarla yürüyor, ama ne zaman şimşek çaksa durup gökyüzüne bakıyor ve gülümsüyordu.....

Annesi önce bir anlam veremedi ama kızın niye böyle yaptığını çok merak etmişti, nihayet arabayla ona yaklaşıp sordu:

"Yavrum hiç korkmadın mi bu havada yalnız yürümekten? Hem ne zaman şimşek çaksa durup yukarı bakarak öyle ne yapıyorsun?"

Küçük kız cevap verdi:

"Gülümsüyorum... çünkü Tanrı fotoğrafımı çekiyor..."